

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 24. júna 2015*

Obsah

Právny rámec	4
Okolnosti predchádzajúce sporu	6
Návrhy účastníkov konania	10
O prípustnosti vzájomného odvolania spoločnosti Weichert vo veci C-293/13 P	11
Argumentácia účastníkov konania	11
Posúdenie Súdnym dvorom	11
O odvolaní spoločnosti Del Monte vo veci C-293/13 P	11
O záujme spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu	11
Argumentácia účastníkov konania	11
Posúdenie Súdnym dvorom	12
O prvom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na neexistencii hospodárskej jednotky, ktorú tvorili spoločnosti Del Monte a Weichert v priebehu porušenia	12
Argumentácia účastníkov konania	12
Posúdenie Súdnym dvorom	14
O druhom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na skreslení dôkazov	18
Argumentácia účastníkov konania	18
Posúdenie Súdnym dvorom	20
O treťom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 týkajúcom sa dôkazného bremena	21

* Jazyk konania: angličtina.

Argumentácia účastníkov konania	21
Posúdenie Súdny dvorom	22
O štvrtom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na zásade in dubio pro reo	22
Argumentácia účastníkov konania	22
Posúdenie Súdny dvorom	23
O piatom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na neexistencii jediného a pokračujúceho porušenia	23
Argumentácia účastníkov konania	23
Posúdenie Súdny dvorom	24
O odvolaní Komisie vo veci C-294/13 P	25
O záujme spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu	25
Argumentácia účastníkov konania	25
Posúdenie Súdny dvorom	25
O prvom odvolacom dôvode vo veci C-294/13 P založenom na existencii právnej povinnosti spoločnosti Weichert poskytnúť Komisii informácie	25
Argumentácia účastníkov konania	25
Posúdenie Súdny dvorom	27
O druhom odvolacom dôvode vo veci C-294/13 P založenom na neexistencii hospodárskej jednotky medzi spoločnosťami Del Monte a Weichert v priebehu administratívneho konania	28
O vzájomných odvolaniach spoločností Weichert a Del Monte vo veci C-294/13 P	28
Argumentácia účastníkov konania	28
Posúdenie Súdny dvorom	28
O spore na prvom stupni	29
O trovách	29

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s banánmi — Koordinácia v stanovení referenčných cien — Pojem ‚hospodárska jednotka‘ tvorená dvoma spoločnosťami — Pojem ‚rozhodujúci vplyv‘ — Pripísateľnosť správania jednej spoločnosti druhej — Skreslenie dôkazov — Dôkazné bremeno — Zásada in dubio pro reo — Pojem ‚jediné a pokračujúce porušenie‘ — Pojem ‚zosúladený postup‘ — Pojem ‚porušenie z hľadiska cieľa‘ — Podniky, ktoré sú členmi kartelu —

Oznámenie informácií Komisii — Právna povinnosť — Rozsah — Právo nevypovedať vo svoj neprospech — Vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní — Vzájomné odvolanie — Prípustnosť“

V spojených veciach C-293/13 P a C-294/13 P,

ktorých predmetom sú odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. mája 2013,

Fresh Del Monte Produce Inc., so sídlom v George Towne, Kajmanie ostrovy (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: B. Meyring, Rechtsanwalt, a L. Suhr, advocate, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan, M. Kellerbauer a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, so sídlom v Hamburgu (Nemecko), v zastúpení: K. Smith, QC, C. Humpe a S. Kon, solicitors,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-293/13 P),

a

Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan, M. Kellerbauer a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Fresh Del Monte Produce Inc., so sídlom v George Towne, Kajmanie ostrovy (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: B. Meyring, Rechtsanwalt, a L. Suhr, advocate, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, so sídlom v Hamburgu (Nemecko), v zastúpení: K. Smith, QC, C. Humpe a S. Kon, solicitors,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-294/13 P),

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (spravodajca) a J. L. da Cruz Vilaça,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. októbra 2014,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. decembra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Fresh Del Monte Produce Inc. (ďalej len „Del Monte“) svojím odvolaním vo veci C-293/13 P žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Fresh Del Monte Produce/Komisnia (T-587/08, EU:T:2013:129, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd jednak zamietol jej žalobu, ktorej predmetom je zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 5955 v konečnom znení z 15. októbra 2008 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] (vec COMP/39.188 – Banány) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), a jednak vyhovel jej návrhu na zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená týmto rozhodnutím.
- 2 Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG (ďalej len „Weichert“) vzájomným odvolaním vo veci C-293/13 P žiada zrušiť napadnutý rozsudok.
- 3 Európska komisia odvolaním vo veci C-294/13 P žiada zrušiť bod 1 výroku napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd rozhodol o znížení pokuty uloženej spoločnosti Del Monte sporným rozhodnutím.
- 4 Del Monte a Weichert vzájomnými odvolaniami vo veci C-294/13 P žiadajú, aby v prípade, ak by Súdny dvor mal vyhovieť odvolaniu podanému Komisiou v tejto veci, jednak zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že sa nemôžu odvolávať na právo nevypovedať vo svoj neprospech, a jednak znížil pokutu, ktorá im bola uložená spoločne a nerozdielne.

Právny rámec

- 5 Článok 18 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) s názvom „Žiadosť o informácie“ vo svojich odsekoch 1 až 4 stanovuje:

„1. Na plnenie povinností prenesených na Komisiu týmto nariadením môže Komisia jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie všetkých nevyhnutných informácií.

2. Keď je poslaná jednoduchá žiadosť o informácie podniku alebo združeniu podnikov, Komisia určí právny základ a účel žiadosti, špecifikuje aké informácie sa požadujú a stanoví lehotu, počas ktorej majú byť informácie poskytnuté, a pokuty podľa článku 23 za poskytnutie nesprávnych alebo zavádzajúcich informácií.

3. Keď Komisia žiada podnik alebo združenie podnikov o poskytnutie informácií formou rozhodnutia, stanoví právny základ a účel žiadosti, špecifikuje aké informácie sa požadujú a stanoví časový limit, počas ktorého majú byť informácie poskytnuté. Uvedie tiež pokuty podľa článku 23 a upozorní alebo uloží pokuty podľa článku 24. Ďalej upozorní na právo vzniesť námietky proti rozhodnutiu pred Súdny dvorom.

4. Majitelia podnikov alebo ich zástupcovia a, v prípade právnických osôb, spoločností alebo firiem alebo združení bez právnej subjektivity, osoby oprávnené ich zastupovať na základe zákona alebo stanov poskytnú požadované informácie v mene príslušných podnikov alebo združení podnikov. Posledne menovaní nesú plnú zodpovednosť za poskytnuté neúplné, nesprávne alebo zavádzajúce informácie.“

6 Článok 23 uvedeného nariadenia s názvom „Pokuty“ vo svojom odseku 1 písm. a) a b) upresňuje:

„Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, ktoré nepresahujú 1 % celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

- a) poskytnú nesprávne, neúplné alebo zavádzajúce informácie ako odpoveď na požiadavku predloženú podľa rozhodnutia prijatého na základe článku 17 alebo 18 ods. 2;
- b) ako odpoveď na požiadavku predloženú podľa rozhodnutia prijatého na základe článku 17 alebo 18 ods. 3 poskytnú nesprávne, neúplné alebo zavádzajúce informácie alebo neposkytnú informácie v požadovanej lehote“.

7 Článok 24 toho istého nariadenia nazvaný „Pravidelné penále“ vo svojom odseku 1 písm. d) upravuje:

„Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pravidelné penále, ktoré nepresahujú 5 % priemerného denného obratu v predchádzajúcom obchodnom roku za každý deň, vypočítané od dátumu stanoveného rozhodnutím, aby ich donútila:

...

- d) poskytnúť úplné a správne informácie požadované rozhodnutím prijatým podľa článku 17 alebo článku 18 ods. 3“.

8 Podľa bodov 20 až 23 oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002. s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2002“):

„B. ZNÍŽENIE POKUTY

20. Podniky, ktoré nespĺňajú podmienky podľa oddielu A, môžu byť oprávnené pre využitie zníženia akejkoľvek pokuty, ktorá by bola inak uložená.
21. S cieľom oprávnenia podnik musí poskytnúť Komisii dôkaz o porušovaní, pre ktoré existuje podozrenie, ktorý predstavuje značnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý už má Komisia, a musí ukončiť svoje zapojenie sa do porušovania, pre ktoré existuje podozrenie, najneskôr k dátumu, keď predkladá dôkaz.
22. Pojem ‚pridaná hodnota‘ sa týka rozsahu, do ktorého poskytnutý dôkaz posilňuje, svojou povahou a/alebo úrovňou podrobnosti, schopnosť Komisie preukázať dané skutočnosti. Pri tomto hodnotení Komisia obvykle považuje písomný dôkaz pochádzajúci z časového obdobia, ku ktorému sa vzťahujú skutočnosti, za dôkaz väčšej hodnoty ako je následne stanovený dôkaz. Podobne, dôkaz priamo sa vzťahujúci k daným skutočnostiam sa spravidla považuje za dôkaz s väčšou hodnotou ako iba nepriama dôležitosť.

23. Komisia určí v akomkoľvek rozhodnutí s konečnou platnosťou prijatom na konci správneho postupu:

- a) či dôkaz predložený podnikom predstavoval významnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý má Komisia v rovnakom čase;
- b) úroveň zníženia, ktorú využije podnik [úroveň zníženia, ktoré sa podniku prizná – *neoficiálny preklad*] úmerne k pokute, ktorá by bola inak uložená, takto. Pre:
 - prvý podnik spĺňajúci bod 21: zníženie o 30 – 50 %,
 - druhý podnik spĺňajúci bod 21: zníženie o 20 – 30 %,
 - ďalšie podniky, ktoré spĺňajú bod 21: zníženie až do 20 %.

S cieľom určiť úroveň zníženia v rámci každého z týchto pásiem Komisia zohľadní čas, kedy bol predložený dôkaz spĺňajúci podmienku v bode 21, a rozsah, do ktorého predstavuje pridanú hodnotu. Môže tiež zohľadniť rozsah a kontinuitu akejkoľvek spolupráce poskytovanej podnikom po dátume jeho predloženia.

Okrem toho, ak podnik poskytne dôkaz týkajúci sa skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo obdobie trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, Komisia nezohľadní tieto prvky pri stanovovaní akejkoľvek pokuty, ktorá má byť uložená podniku, ktorý poskytol tento dôkaz.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Pre potreby tohto konania možno okolnosti predchádzajúce sporu, ktoré sa nachádzajú v bodoch 1 až 35 napadnutého rozsudku, zhrnúť takto.
- 10 Skupina Fresh Del Monte Produce je jedným z najväčších vertikálne integrovaných výrobcov, obchodníkov a predajcov čerstvého a čerstvo rezaného ovocia a zeleniny vo svete, ako aj jedným z hlavných výrobcov a predajcov upraveného ovocia a zeleniny, džúsov, nápojov, občerstvení a dezertov v Európe, Spojených štátoch, Strednom východe a v Afrike. Skupina Del Monte predáva svoje výrobky, najmä banány, po celom svete pod značkou Del Monte.
- 11 Del Monte je spoločnosť, ktorá stojí na čele skupiny Fresh Del Monte Produce. Skupina Del Monte predáva banány v Európe prostredníctvom početných dcérskych spoločností, ktoré stopercentne vlastní, najmä spoločností Del Monte Fresh Produce International Inc., Del Monte (Germany) GmbH a Del Monte (Holland) BV.
- 12 Spoločnosť Weichert bola v čase skutkových okolností komanditnou spoločnosťou založenou podľa nemeckého práva, ktorá pôsobila v oblasti predaja banánov, ananásov a iného exotického ovocia v severnej Európe. Od 24. júna 1994 do 31. decembra 2002 spoločnosť Del Monte vlastnila 80 %-ný podiel v spoločnosti Weichert prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti, ktorú stopercentne vlastnila spoločnosť Westeuropa-Amerika-Linie GmbH (ďalej len „WAL“). Spoločnosť Weichert bola do 31. decembra 2002 výhradným predajcom banánov Del Monte pre severnú Európu.
- 13 V tejto súvislosti sa Komisia v odôvodneniach 382 a 383 sporného rozhodnutia domnievala, že spoločnosť Weichert bola skôr partnerstvom medzi spoločnosťou Del Monte ako komanditistom a pôvodne pánom D. W., neskôr od marca 1999 rodinou Weichert, ako komplementármi. Komisia najmä uviedla, že obchodný vzťah medzi spoločníkmi v tomto spoločnom podniku bol založený spoločenskou zmluvou, ktorá mala definovať stanovy komanditnej spoločnosti a predovšetkým

kontrolné a riadiace mechanizmy (ďalej len „spoločenská zmluva“), a dohodou o výhradnej distribúcii, pokiaľ ide o banány dodávané spoločnosťou Del Monte, ktoré sa mali dovážať do Spoločenstva (ďalej len „dohoda o distribúcii“).

- 14 Dňa 8. apríla 2005 podala spoločnosť Chiquita Brands International Inc. (ďalej len „Chiquita“) žiadosť o oslobodenie od pokút podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002.
- 15 Dňa 3. mája 2005 udelila Komisia spoločnosti Chiquita podmienené oslobodenie od pokuty na základe bodu 8 písm. a) uvedeného oznámenia.
- 16 Dňa 20. júla 2007 adresovala Komisia najmä spoločnostiam Chiquita, Dole Food Company Inc. (ďalej len „Dole“), Del Monte a Weichert oznámenie o výhradách.
- 17 Komisia 15. októbra 2008 prijala sporné rozhodnutie, v ktorom v odôvodneniach 1 až 3 konštatovala, že jeho adresáti sa zúčastnili na zosúladenom postupe, ktorý spočíval v koordinácii ich referenčných cien banánov predávaných v severnej Európe, a to v Belgicku, Dánsku, Nemecku, Luxembursku, Holandsku, Rakúsku, Fínsku, ako aj vo Švédsku, a to od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002.
- 18 Z odôvodnení 104 a 107 sporného rozhodnutia vyplýva, že spoločnosti Chiquita, Dole a Weichert stanovovali svoje referenčné ceny pre svoje značky každý týždeň, v tomto prípade vo štvrtok ráno, a oznámili ich svojim zákazníkom. Pojem „referenčné ceny“ zodpovedal vo všeobecnosti referenčným cenám zelených banánov, pričom referenčné ceny žltých banánov sa spravidla skladali z ponuky s názvom „zelená“ navýšenej o poplatok za dozretie.
- 19 Komisia v odôvodneniach 34 a 104 sporného rozhodnutia konštatuje, že ceny, ktoré maloobchodníci a predajcovia platili za banány, mohli vyplývať buď z rokovaní, ktoré sa konali na týždennom základe, v tomto prípade vo štvrtok poobede alebo neskôr, alebo z vykonávania zmlúv o dodávkach s vopred stanovenými cenovými vzorcami, ktoré uvádzali pevnú cenu alebo viazali cenu na referenčnú cenu predajcu alebo konkurenta alebo na inú referenčnú cenu, akou je „cena Aldi“. Maloobchodný reťazec Aldi dostával každý štvrtok od 11:00 do 11:30 hod. ponuky od svojich dodávateľov a následne vyjadril svoj protinávrh, pričom „cena Aldi“, ktorá bola zaplatená dodávateľom, bola stanovená spravidla okolo 14:00 hod. Od druhého polroka roku 2002 sa „cena Aldi“ začala čoraz viac používať ako ukazovateľ pre výpočet ceny banánov pre určitý počet ďalších transakcií, najmä transakcií týkajúcich sa značkových banánov.
- 20 Komisia v odôvodneniach 51 až 210 sporného rozhodnutia vysvetľuje, že jeho adresáti nadviazali pred stanovením cien dvojstranné kontakty, v priebehu ktorých diskutovali o faktoroch stanovenia cien banánov, teda o faktoroch týkajúcich sa referenčných cien na nasledujúci týždeň, alebo prerokovali či prezrádzali si vývoj cien, alebo si poskytovali údaje o referenčných cenách na nasledujúci týždeň. Tieto kontakty sa uskutočňovali obvykle v stredu pred tým, ako dotknuté podniky stanovili svoje referenčné ceny, a všetky sa týkali budúcich referenčných cien.
- 21 Komisia v odôvodneniach 56 a 57 sporného rozhodnutia konštatovala, že spoločnosť Dole teda dvojstranne komunikovala so spoločnosťou Chiquita, ako aj so spoločnosťou Weichert. Spoločnosť Chiquita vedela o kontaktoch pred stanovením cien alebo prinajmenšom predpokladala existenciu takých kontaktov medzi spoločnosťami Dole a Weichert.
- 22 Z odôvodnenia 54 sporného rozhodnutia vyplýva, že tieto dvojstranné kontakty pred stanovením cien mali za cieľ znížiť neistotu spojenú so správaním podnikov, pokiaľ ide o referenčné ceny, ktoré mali stanoviť vo štvrtok dopoludnia.

- 23 Komisia v odôvodneniach 198 až 208, 227, 247 a 273 až 277 sporného rozhodnutia uvádza, že po stanovení referenčných cien vo štvrtok ráno si dotknuté podniky obojstranne vymenili tieto ceny. Táto neskoršia výmena umožnila týmto podnikom kontrolovať individuálne rozhodnutia o stanovení cien vzhľadom na kontakty pred stanovením cien, ku ktorým došlo predtým, a posilnila ich vzájomnú spoluprácu.
- 24 Komisia sa v odôvodnení 115 sporného rozhodnutia domnieva, že referenčné ceny slúžili prinajmenšom ako signály, trendy a/alebo údaje pre trh, pokiaľ ide o plánovaný vývoj cien banánov, a boli dôležité pre obchod s banánmi a výsledné ceny. Okrem toho pri niektorých transakciách bola cena priamo naviazaná na referenčné ceny na základe vzorcov založených na referenčných cenách.
- 25 Z odôvodnení 228 a 229 sporného rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie museli dotknuté podniky pri určovaní svojho správania na trhu nevyhnutne zohľadniť informácie, ktoré dostali od konkurentov, pričom spoločnosti Chiquita a Dole to dokonca výslovne pripustili.
- 26 Komisia dospela v odôvodneniach 54 a 271 sporného rozhodnutia k záveru, že kontakty pred stanovením cien, na jednej strane medzi spoločnosťami Dole a Chiquita a na druhej strane medzi spoločnosťami Dole a Weichert, boli spôsobilé ovplyvniť ceny používané subjektmi, týkali sa stanovenia cien a viedli k zosúladenému postupu, ktorého cieľom bolo obmedziť hospodársku súťaž v zmysle článku 81 ES.
- 27 Uvedená inštitúcia sa v odôvodnení 258 sporného rozhodnutia domnieva, že všetky tajné dohody opísané v tomto rozhodnutí predstavujú jediné a pokračujúce porušenie, ktorého cieľom je obmedziť hospodársku súťaž v Spoločenstve v zmysle článku 81 ES. Spoločnosti Chiquita a Dole boli uznané za zodpovedné za jediné a pokračujúce porušenie ako celok, kým spoločnosť Weichert bola uznaná za zodpovednú iba za časť porušenia, ktorá sa týka tajných dohôd so spoločnosťou Dole.
- 28 Vzhľadom na skutočnosť, že trh s banánmi v severnej Európe sa vyznačoval podstatným objemom obchodov medzi členskými štátmi a že tajné postupy sa týkali významnej časti Európskej únie, Komisia v odôvodneniach 333 až 338 sporného rozhodnutia konštatuje, že uvedené dohody mali značný vplyv na obchod medzi členskými štátmi.
- 29 Vzhľadom na konštatovanie, že spoločnosť Del Monte mala spolu s komplementármi spoločnosti Weichert možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv na to, akým spôsobom spoločnosť Weichert riadila svoje záležitosti, a v skutočnosti takýto vplyv vykonávala v priebehu obdobia porušovania, sa Komisia v odôvodneniach 384, 432 až 434 sporného rozhodnutia domnieva, že spoločnosti Del Monte a Weichert predstavujú hospodársku jednotku, pričom spoločnosť Weichert neurčovala svoje vlastné správanie na trhu nezávisle. V dôsledku toho boli spoločnosti Del Monte a Weichert vyhlásené za „spoločne a nerozdielne“ zodpovedné za porušenie článku 81 ES konštatované v spornom rozhodnutí.
- 30 Pokiaľ ide o výpočet sumy pokút, Komisia uplatnila usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia“) a oznámenie o spolupráci z roku 2002.
- 31 Komisia stanovila základnú sumu pokuty, ktorá sa mala uložiť a ktorá zodpovedá sume od 0 % do 30 % dotknutého predaja podniku v závislosti od stupňa závažnosti porušenia vynásobenej počtom rokov účasti podniku na porušení, a dodatočnú sumu od 15 % do 25 % hodnoty predaja s cieľom odradiť podniky od účasti na protiprávnych konaniach.
- 32 Základná suma pokuty, ktorá sa mala uložiť, bola v prípade všetkých subjektov, ktorým bolo sporné rozhodnutie určené, znížená o 60 % najmä z dôvodu, že koordinácia sa týkala referenčných cien. Spoločnosti Weichert, ktorá nebola informovaná o kontaktoch spoločností Dole a Chiquita pred stanovením cien, bolo priznané dodatočné zníženie o 10 %.

- 33 Spoločnosť Chiquita získala oslobodenie od pokút na základe oznámenia o spolupráci z roku 2002. V prípade spoločnosti Dole, ani spoločností Del Monte a Weichert nedošlo k žiadnej ďalšej úprave.
- 34 Sporné rozhodnutie okrem iného stanovuje:

„Článok 1

Nasledujúce podniky porušili ustanovenia článku 81 [ES] tým, že sa zúčastnili na zosúladenom postupe, ktorý spočíval v koordinovaní referenčných cien banánov:

- [Chiquita] od 1. januára 2000 do 1. decembra 2002,
- ...
- [Dole] od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002,
- Dole Fresh Fruit Europe OHG od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002,
- [Weichert] od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002,
- [Del Monte] od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002.

Porušenie sa týkalo nasledujúcich členských štátov: Rakúsko, Belgicko, Dánsko, Fínsko, Nemecko, Luxembursko, Holandsko a Švédsko.

Článok 2

Za porušenie uvedené v článku 1 sa ukladajú nasledujúce pokuty:

- spoločnostiam [Chiquita], Chiquita International Ltd, Chiquita International Services Group N.V. a Chiquita Banana Company B.V. spoločne a nerozdielne: 0 eur,
- spoločnostiam [Dole] a Dole Fresh Fruit Europe OHG spoločne a nerozdielne: 45 600 000 eur,
- spoločnostiam [Weichert] a [Del Monte] spoločne a nerozdielne: 14 700 000 eur,
- ...“

- 35 Návrhom podaným 31. decembra 2008 do kancelárie Všeobecného súdu spoločnosť Del Monte podala žalobu, v ktorej navrhla v prvom rade zrušenie sporného rozhodnutia a subsidiárne zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená týmto rozhodnutím.
- 36 Spoločnosť Weichert 9. apríla 2009 požiadala o vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov spoločnosti Del Monte. Všeobecný súd jej návrhu vyhovel 17. februára 2010.
- 37 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol návrh spoločnosti Del Monte na zrušenie sporného rozhodnutia a vyhovel návrhu na zníženie pokuty, ktorá jej bola týmto rozhodnutím uložená, stanoviac jej výšku na sumu 8,82 milióna eur.

Návrhy účastníkov konania

38 Spoločnosť Del Monte navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie v časti, v ktorej sa jej týkajú,
- zamietol odvolanie Komisie vo veci C-294/13 P alebo subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd v bode 839 tohto rozsudku rozhodol, že právo odoprieť výpoveď sa neuplatňuje na prípady jednoduchej žiadosti Komisie o informácie, a vrátil vec Všeobecnému súdu na preskúmanie otázok, či Komisiou požadované vyhlásenia pôsobili vo vlastný neprospech poskytovateľa informácie a či v dôsledku toho mali byť spoločnostiam Weichert a Del Monte znížené pokuty, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaniach na všetkých stupňoch.

39 Spoločnosť Weichert navrhuje, aby Súdny dvor:

- v prvom rade zamietol odvolanie spoločnosti Del Monte vo veci C-293/13 P pokiaľ ide o zodpovednosť spoločnosti Del Monte ako materskej spoločnosti, vyhovel mu pokiaľ ide o otázku jediného a pokračujúceho porušenia, zrušil napadnutý rozsudok, ako aj sporné rozhodnutie v celom rozsahu,
- subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok, pokiaľ tento potvrdzuje sporné rozhodnutie vo vzťahu k otázke jediného a pokračujúceho porušenia, ako aj primerane znížil pokutu uloženú spoločnostiam Del Monte a Weichert tak, aby odzrkadľovala zrušenie sporného rozhodnutia o jedinom a pokračujúcom porušení,
- v prípade, ak Súdny dvor vyhovie odvolaniu Komisie vo veci C-294/13 P, zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom rozhodol, že spoločnosť Weichert sa nemôže odvolávať na právo nevypovedať vo svoj neprospech, a znížil pokutu uloženú spoločne a nerozdielne spoločnostiam Weichert a Del Monte zohľadniac skutočnosť, že spoločnosť Weichert odpovedaním na žiadosť o informácie spolupracovala s Komisiou nad rámec svojej právnej povinnosti, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaniach na všetkých stupňoch.

40 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie vo veci C-293/13 P a vzájomné odvolanie spoločnosti Del Monte vo veci C-294/13 P,
- zamietol vzájomné odvolanie spoločnosti Weichert vo veciach C-293/13 P a C-294/13 P,
- zrušil bod 1 výroku napadnutého rozsudku, ako aj vydal konečný rozsudok, a
- zaviazal spoločnosti Del Monte a Weichert na náhradu trov jednotlivých konaní.

41 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 22. júla 2014 boli veci C-293/13 P a C-294/13 P spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

O prípustnosti vzájomného odvolania spoločnosti Weichert vo veci C-293/13 P

Argumentácia účastníkov konania

- 42 Komisia uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť Weichert podala žalobu proti spornému rozhodnutiu po uplynutí lehoty, toto rozhodnutie sa stalo právoplatným, takže uvedené vzájomné odvolanie nemôže odvrátiť záväznosť tohto rozhodnutia voči nej. Zrušenie napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Del Monte, by bolo aj v rozpore so záujmami spoločnosti Weichert, keďže zodpovednosť za uloženie pokuty by spočívala len na nej.
- 43 Spoločnosť Del Monte sa rovnako ako Komisia domnieva, že Súdnemu dvoru prináleží preskúmať prípustnosť vzájomného odvolania spoločnosti Weichert.
- 44 Spoločnosť Weichert tvrdí, že Všeobecný súd jej povolil vstup do konania, pričom konštatoval, že má priamy a skutočný záujem na vyriešení sporu. V tejto súvislosti Všeobecný súd tvrdí, že sporné rozhodnutie považovalo spoločnosti Del Monte a Weichert za hospodársku jednotku a potrestalo tieto spoločnosti spoločne a nerozdielne za porušenie spojené so správaním spoločnosti Weichert uložením pokuty. Tieto odôvodnenia sú relevantné aj v rámci vzájomného odvolania.

Posúdenie Súdny dvorom

- 45 Ako uviedla Komisia zrušenie napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Del Monte, by bolo v rozpore so záujmami spoločnosti Weichert, keďže zodpovednosť za pokutu uloženú sporným rozhodnutím, ktoré sa voči nej stalo právoplatným, by spočívala len na nej.
- 46 V súlade s ustálenou judikatúrou však existencia záujmu odvolateľa na konaní predpokladá, že odvolanie by svojím výsledkom mohlo priniesť prospech účastníkovi, ktorý ho podal (rozsudok Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 47 Preto musí byť vzájomné odvolanie spoločnosti Weichert vo veci C-293/13 P smerujúce k zrušeniu napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Del Monte, vyhlásené za neprípustné, keďže by spoločnosti Weichert neprinieslo žiadny prospech.

O odvolaní spoločnosti Del Monte vo veci C-293/13 P

O záujme spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu

Argumentácia účastníkov konania

- 48 Komisia tvrdí, že namietala voči záujmu spoločnosti Weichert vstúpiť ako vedľajší účastník do konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozsudku, z dôvodu, že spoločnosť Weichert podala žalobu proti spornému rozhodnutiu po uplynutí lehoty a toto rozhodnutie sa tak stalo pre ňu právoplatným, takže uvedené odvolanie spoločnosti Del Monte nemôže odvrátiť záväznosť uvedeného rozhodnutia voči nej. Z rovnakých dôvodov Komisia namieta voči záujmu spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu.

- 49 Spoločnosť Del Monte sa rovnako ako Komisia domnieva, že Súdnemu dvoru prináleží preskúmať záujem spoločnosti Weichert na predložení vyjadrenia k odvolaniu. Okrem iného odsudzuje skutočnosť, že spoločnosť Weichert, ako vedľajší účastník konania, využíva odvolanie spoločnosti Del Monte na prezentáciu svojho vlastného názoru a navrhuje Súdnemu dvoru zamerať jeho preskúmania na otázky, ktoré sama uviedla.
- 50 Spoločnosť Weichert namieta voči argumentácii Komisie a spoločnosti Del Monte.

Posúdenie Súdny dvorom

- 51 Podľa článku 172 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora každý účastník konania v predmetnej veci pred Všeobecným súdom, ktorý má oprávnený záujem na vyhovení odvolaniu alebo na jeho zamietnutí, môže podať svoje vyjadrenie k odvolaniu v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 52 V prejednávanej veci v rozpore s tým, čo sa domnievajú Komisia a spoločnosť Del Monte, je zrejmé, že spoločnosť Weichert má záujem na zamietnutí odvolania spoločnosti Del Monte vo veci C-293/13 P. Keďže spoločnosť Weichert nenapadla sporné rozhodnutie včas a toto sa stalo voči nej právoplatným, bude musieť v prípade, ak súd vyhovie odvolaniu spoločnosti Del Monte vo veci C-293/13 P, sama uhradiť stanovenú pokutu a nie spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Del Monte.
- 53 Preto je potrebné prísť k záveru, že spoločnosť Weichert má záujem na predložení vyjadrenia k odvolaniu.

O prvom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na neexistencii hospodárskej jednotky, ktorú tvorili spoločnosti Del Monte a Weichert v priebehu porušenia

Argumentácia účastníkov konania

- 54 Spoločnosť Del Monte vytýka Všeobecnému súdu, že ju považoval za zodpovednú za správanie spoločnosti Weichert, keďže je jej materskou spoločnosťou.
- 55 Po prvé spoločnosť Del Monte tvrdí, že Komisia a Všeobecný súd uznali, že spoločnosť Weichert nie vždy dodržiavala jej pokyny a že cenové rozhodnutia spoločnosti Weichert nemuseli spĺňať očakávania spoločnosti Del Monte. Predovšetkým spoločnosť Weichert v podstate neuplatnila pokyny, ktoré jej poskytla spoločnosť Del Monte, takže nie je možné prísť k záveru o existencii rozhodujúceho vplyvu.
- 56 Osobitne nemožno odôvodniť tvrdenie nachádzajúce sa v bode 208 napadnutého rozsudku, podľa ktorého z dôkazov založených do spisu nemožno vyvodiť, že spoločnosť Weichert sa v podstate neriadila pokynmi spoločnosti Del Monte. Relevantným kritériom je totiž, či sa spoločnosť Weichert v podstate riadila alebo neriadila týmito pokynmi alebo či prijala cenové rozhodnutia úplne nezávisle.
- 57 Predmetné dôkazy sa však týkajú prípadov, keď spoločnosť Weichert riadila svoje správanie autonómne a v rozpore s očakávaniami spoločnosti Del Monte. Za predpokladu, ak by ostatné rozhodnutia spoločnosti Weichert boli vo všeobecnosti v súlade s očakávaniami spoločnosti Del Monte, čo nie je ten prípad, neovplyvnilo by to nezávislosť spoločnosti Weichert.
- 58 Navyše spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 233, 237 a 240 napadnutého rozsudku uznal, že spoločnosť Weichert sa trikrát obrátila na externých právnych zástupcov v súvislosti s obranou jej záujmov voči spoločnosti Del Monte. V bode 236 napadnutého rozsudku sa však Všeobecný súd domnieval, že skutočnosť, že spoločnosť Del Monte nemohla zabrániť spoločnosti Weichert brániť jej záujmy, nie je znakom nespôsobilosti spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert. Toto konštatovanie je tak v rozpore s ustálenou

judikatúrou týkajúcou sa zodpovednosti materskej spoločnosti, keďže uznanie, že spoločnosť Weichert konala v prípade takýchto základných otázok samostatne, je nezlučiteľné s existenciou spoločnej kontroly vykonávanej spoločnosťou Del Monte a komplementármi spoločnosti Weichert nad spoločnosťou Weichert.

- 59 Po druhé sa spoločnosť Del Monte domnieva, že Všeobecný súd sa obmedzil na konštatovanie určitého počtu faktorov, ktoré podľa neho umožnili spoločnosti Del Monte mať určitý vplyv na spoločnosť Weichert. Všeobecný súd však nikdy nekonštatoval, že tento vplyv bol rozhodujúci a že spoločnosť Weichert sa v podstate riadila pokynmi spoločnosti Del Monte.
- 60 V tejto súvislosti po prvé spoločnosť Del Monte tvrdí, že ako komanditista bola v súlade s nemeckým právom vylúčená z riadenia a nedisponovala žiadnym nástrojom na ovplyvňovanie riadenia spoločnosti Weichert.
- 61 V prvom rade v súlade s článkom 7 ods. 1 spoločenskej zmluvy mohla namietať len voči opatreniam, ktoré nespádajú do bežnej podnikateľskej činnosti. Ďalej žiadne z opatrení uvedených v článku 7 ods. 2 a 3 spoločenskej zmluvy nespadá do bežnej podnikateľskej činnosti spoločnosti Weichert, ani nesúvisí so správaním spoločnosti Weichert na trhu.
- 62 Nakoniec, pokiaľ ide o jej možnosť zvolať kedykoľvek valné zhromaždenie, spoločnosť Del Monte pripomína, že komplementári mohli každé opatrenie navrhnuté na valnom zhromaždení vetovať. Navyše v prípade zablokovania sa komplementári mohli obrátiť na rozhodcovský výbor, pri ktorom mali istotu, že nie sú v menšine.
- 63 Po druhé podľa spoločnosti Del Monte žiadny zo samostatne zohľadnených faktorov, ktoré viedli Všeobecný súd ku konštatovaniu o existencii vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert, ani spojenie týchto faktorov nepreukazuje existenciu takéhoto vplyvu.
- 64 Pokiaľ ide o spoločenskú zmluvu, spoločnosť Del Monte sa domnieva, že rovnováha právomocí, o ktorej sa zmieňuje Všeobecný súd v bode 118 napadnutého rozsudku, nepredstavuje nepriamy dôkaz rozhodujúceho vplyvu.
- 65 Keďže len komplementári boli oprávnení konať a podpisovať zmluvy na účet spoločnosti Weichert, zaväzovať ju voči tretím osobám a zaväzovať tretie osoby voči nej, prijímať a vynakladať prostriedky na jej účet, vykonávať jej každodenné riadenie a neobmedzene a solidárne preberať jej záväzky, uvedená rovnováha právomocí a právo veta nemôžu predstavovať základ konštatovania o rozhodujúcom vplyve.
- 66 V rozpore s tým, čo sa domnieva Všeobecný súd, právo veta, ktorým disponuje spoločnosť Del Monte, nepredstavuje nepriamy dôkaz rozhodujúceho vplyvu, keďže táto spoločnosť nemôže presadiť ročný rozpočet, ani investičný plán alebo plán personálneho vybavenia a toto právo veta nemá vplyv na kontinuitu riadenia, ktorá je zabezpečovaná komplementármi spoločnosti Weichert.
- 67 Pokiaľ ide o kapitálové prepojenie, spoločnosť Del Monte sa domnieva, že odôvodnenie nachádzajúce sa v bode 125 napadnutého rozsudku, podľa ktorého rozsah jej kapitálovej účasti v spoločnosti Weichert predstavuje pre spoločnosť Del Monte motiváciu na vykonávanie svojho vplyvu a vyjadruje určitú ekonomickú moc a tým aj spôsobilosť vykonávať takýto vplyv, je chybné, keďže samotná motivácia neovplyvňuje spôsobilosť vykonávať rozhodujúci vplyv a určitá ekonomická moc nie je znakom rozhodujúceho vplyvu. Všeobecný súd však neuviedol žiadnu skutočnosť týkajúcu sa podielu spoločnosti WAL, ktorá by mohla ovplyvniť nezávislosť spoločnosti Weichert v súvislosti s riadiacimi rozhodnutiami a jej správaním sa na trhu.
- 68 V prípade dohody o distribúcii nie je podľa názoru spoločnosti Del Monte žiadna z troch skutočností uvedených v bodoch 135 až 149 napadnutého rozsudku ukazovateľom jej rozhodujúceho vplyvu na spoločnosť Weichert.

- 69 V prvom rade žiadna skutočnosť v napadnutom rozsudku nepreukazuje, že dohoda o distribúcii, zohľadnená samostatne alebo v spojení s ostatnými okolnosťami, mala brániť spoločnosti Weichert vykonávať svoju obchodnú politiku nezávisle. Ide o bežnú dohodu medzi nezávislými ekonomickými subjektmi. Preukázaný záujem spoločnosti Del Monte na tom, aby spoločnosť Weichert predala banány za vyššie ceny, sa neprenáša do spôsobilosti vykonávať rozhodujúci vplyv.
- 70 Ďalej pokiaľ ide o informácie získané od spoločnosti Del Monte, z bodu 157 napadnutého rozsudku vyplýva, že informačné mechanizmy spolu s kontrolnými mechanizmami uvedenými v spoločenskej zmluve umožnili spoločnosti Del Monte len ovplyvniť obchodné správanie spoločnosti Weichert, najmä riadenie každodenných záležitostí, a nie vykonávať rozhodujúci vplyv.
- 71 Nakoniec štyri priame zásahy spoločnosti Del Monte do marketingu a cien uplatňovaných spoločnosťou Weichert, ktoré sa nachádzajú v bode 164 napadnutého rozsudku, preukazujú, že spoločnosť Del Monte si priała, aby sa jej značka spájala s vyššou cenovou úrovňou, pričom spoločnosť Weichert predávala jej banány za nižšie ceny. Uvedené zásahy tak nepredstavujú ukazovatele rozhodujúceho vplyvu. Relevantnou otázkou tak je, či bola spoločnosť Weichert povinná sa podriaďiť pririam spoločnosti Del Monte. V bode 208 napadnutého rozsudku sa však Všeobecný súd domnieval, že tomu tak nie je.
- 72 Komisia a spoločnosť Weichert namietajú voči argumentácii spoločnosti Del Monte, pokiaľ ide o jej prípustnosť, ako aj o jej dôvodnosť.

Posúdenie Súdny dvorom

- 73 Pokiaľ ide o prípustnosť prvého odvolacieho dôvodu spoločnosti Del Monte, stačí konštatovať, že v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia a spoločnosť Weichert, z argumentácie spoločnosti Del Monte jednoznačne vyplýva, že nenamietajú voči konštatovaniu skutočností Všeobecným súdom, ani voči ich posúdeniu, ale výlučne voči ich právnej kvalifikácii.
- 74 Z uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod je prípustný.
- 75 Po vecnej stránke je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu nezávisle, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, berúc do úvahy najmä hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (rozsudky Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 58; Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 43, ako aj Areva a i./Komisia, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 30).
- 76 Na účely preskúmania otázky, či materská spoločnosť môže vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti na trhu, je tak potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti súvisiace s hospodárskymi, organizačnými a právnymi väzbami, ktoré spájajú dcérsku spoločnosť s jej materskou spoločnosťou, a zohľadniť tak hospodársku realitu (rozsudok Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, bod 66).
- 77 Navyše skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu možno odvodiť z celého radu zhodných skutočností, hoci ani jedna z týchto skutočností – ak sa posudzujú izolovane – nestačí na prijatie záveru o existencii takéhoto vplyvu (pozri v tomto zmysle rozsudok Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 65).

- 78 Nakoniec Súdny dvor už rozhodol, že výkon spoločnej kontroly dvomi nezávislými materskými spoločnosťami vo vzťahu k ich dcérskej spoločnosti v zásade nebráni tomu, aby Komisia konštatovala existenciu hospodárskej jednotky medzi jednou z týchto materských spoločností a príslušnou dcérskou spoločnosťou (rozsudok Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 101).
- 79 V prejednávanej veci, pokiaľ ide v prvom rade o spôsobilosť spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert, Všeobecný súd najprv v bode 118 napadnutého rozsudku kvalifikoval práva spoločnosti Del Monte vyplývajúce z článku 7 ods. 2 až 4, článku 8 ods. 2 a článku 9 ods. 2 až 5 spoločenskej zmluvy ako práva preukazujúce spoločnú kontrolu spoločnosti Del Monte a rodiny Weichert na spoločnosť Weichert a ako práva predstavujúce nepriamy dôkaz o spôsobilosti spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert.
- 80 Ďalej v bode 125 napadnutého rozsudku označil kapitálové prepojenie existujúce medzi spoločnosťou Del Monte a Weichert za prepojenie vyjadrujúce spôsobilosť prvej spoločnosti ovplyvňovať druhú spoločnosť.
- 81 Nakoniec v bode 150 napadnutého rozsudku Všeobecný súd označil práva a povinnosti spoločnosti Del Monte vyplývajúce z článku 2 písm. a), článkov 3 a 4, článku 9 ods. 3 a článku 11 dohody o distribúcii za práva a povinnosti posilňujúce ekonomickú a právnu spôsobilosť spoločnosti Del Monte vykonávať vplyv na každodenné riadenie záležitostí spoločnosti Weichert.
- 82 Všeobecný súd založil túto právnu kvalifikáciu najmä na nasledujúcich posúdeniach zistených dôkazov.
- 83 Po prvé sa Všeobecný súd v bodoch 101 a 118 napadnutého rozsudku domnieval, že z článku 7 ods. 2 a 3 spoločenskej zmluvy vyplýva, že všetky dôležité úkony, ktoré mali nevyhnutne – hoci aj nepriamy – vplyv na riadenie spoločnosti Weichert, nemohli byť prijaté bez súhlasu komanditistu a že táto zmluva vyjadruje „rovnováhu právomocí“ medzi komplementármi a komanditistom.
- 84 Po druhé sa Všeobecný súd v bode 125 napadnutého rozsudku domnieval, že finančný prospech spoločnosti Del Monte z činností spoločnosti Weichert bol zjavnou motiváciou pre spoločnosť Del Monte, aby vykonávala vplyv na spoločnosť Weichert, a že výška jej účasti na základnom imaní vyjadrovala určitú ekonomickú moc.
- 85 Po tretie Všeobecný súd v bode 139 napadnutého rozsudku uviedol, že spoločnosť Del Monte mala dvojitý záujem na vykonávaní kontroly nad cenami stanovenými spoločnosťou Weichert, keďže tieto ceny mali nielenže vplyv na výkaz ziskov a strát tejto spoločnosti a následne na zisky vyplatené jej akcionárom, ale priamo ovplyvňovali tiež výsledné ceny spoločnosti Del Monte za banány dodávané spoločnosti Weichert podľa dohody o distribúcii.
- 86 Po štvrté Všeobecný súd v bode 149 napadnutého rozsudku tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť Del Monte mala zmluvnú možnosť významne ovplyvňovať objem banánov, ktoré dodala spoločnosti Weichert, a táto bola povinná nakupovať od nej takmer všetky svoje množstvá banánov, spoločnosť Del Monte disponovala významným prostriedkom nátlaku na spoločnosť Weichert.
- 87 V tomto kontexte argumentácia spoločnosti Del Monte uvedená v rámci tohto konania nepreukazuje, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď kvalifikoval všetky predmetné hospodárske, organizačné a právne väzby ako väzby preukazujúce spôsobilosť spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert.

- 88 Predovšetkým okolnosti, podľa ktorých bola spoločnosť Del Monte právne vylúčená z bežného riadenia záležitostí spoločnosti Weichert a jej právo veta jej najmä neumožňovalo prijať konkrétny rozpočet, nevyklučujú akúkoľvek možnosť spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti Weichert na predmetnom trhu. Iné okolnosti, najmä tie uvedené v bodoch 79 až 86 napadnutého rozsudku, jej totiž umožňujú disponovať takouto spôsobilosťou.
- 89 Ďalej z tých istých dôvodov okolností, podľa ktorej spoločnosť Weichert trikrát poskytla externým právnym zástupcom pokyny na obranu svojich záujmov proti spoločnosti Del Monte, nepreukazuje neschopnosť spoločnosti Del Monte vykonávať rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti Weichert na dotknutom trhu.
- 90 Nakoniec v kontexte všetkých hospodárskych, organizačných a právnych väzieb, ktoré podľa konštatovania Všeobecného súdu spájajú spoločnosti Del Monte a Weichert, skutočnosť, že spoločnosť Del Monte mala zmluvnú možnosť významne ovplyvňovať objem banánov, ktoré dodala spoločnosti Weichert, a že táto bola povinná nakupovať od nej takmer všetky svoje množstvá banánov, umožnila Všeobecnému súdu prísť v bode 149 napadnutého rozsudku k záveru, že spoločnosť Del Monte disponovala významným prostriedkom nátlaku na spoločnosť Weichert, ale taktiež disponovala spôsobilosťou vykonávať na ňu rozhodujúci vplyv.
- 91 Po druhé, pokiaľ ide o skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert, Všeobecný súd na jednej strane v bode 158 napadnutého rozsudku považoval skutočnosť, že spoločnosť Del Monte získala viac informácií ako požadoval článok 4 dohody o distribúcii, za zjavný nepriamy dôkaz o výkone vplyvu.
- 92 Na druhej strane v bode 220 napadnutého rozsudku označil dôkazy týkajúce sa výmeny korešpondencie medzi spoločnosťami Del Monte a Weichert za nepriamy dôkaz o tom, že spoločnosť Del Monte mala počas obdobia porušovania rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert.
- 93 Všeobecný súd založil tieto právne kvalifikácie najmä na nasledujúcom posúdení zistených dôkazov:
- správy, ktoré spoločnosť Weichert adresovala od mája 2000 do 1. januára 2003 každý týždeň spoločnosti Del Monte a ktoré uvádzali dotknuté množstvá, oficiálne ceny a skutočné ceny, t. j. „odhad čistej skutočnej ceny“, v prípade spoločností Del Monte, Dole, Chiquita a iných dodávateľov banánov, ako aj v prípade každého z predmetných geografických trhov, predstavovali doplňujúci zdroj informácií, ktorý priamo súvisel s predajom banánov, a teda s bežným riadením spoločnosti Weichert (body 152 až 155 napadnutého rozhodnutia),
 - pravidelnosť týždenného odovzdávania týchto správ viedla k nepretržitému toku informácií smerom k spoločnosti Del Monte, čo jej umožnilo presnejšie a širšie pochopiť trh, vrátane postavenia spoločnosti Weichert (bod 156 napadnutého rozsudku),
 - tieto správy predstavovali požadovanú informáciu, ktorá bola získaná mimo zmluvného rámca (bod 158 napadnutého rozhodnutia),
 - táto výmena medzi spoločnosťami Del Monte a Weichert preukazuje priame zasahovanie spoločnosti Del Monte do marketingu a cien uplatňovaných spoločnosťou Weichert, veľmi presné pokyny – keďže sú číselné –, pokiaľ ide o cenovú politiku, ktorá sa má vykonávať, stretnutia a telefonické rozhovory v tejto veci, výslovný príkaz týkajúci sa denného poskytovania informácie o obchodných rokovaníach, očividný nátlak, pokiaľ ide o zásobovanie, a vysvetlenia alebo odôvodnenia spoločnosti Weichert týkajúce sa jej bežného riadenia (bod 175 a 203 napadnutého rozhodnutia),

- spoločnosť Del Monte bola skutočne spôsobilá významne ovplyvniť zásobovanie spoločnosti Weichert a vyvíjať v praxi silný nátlak na tento podnik tým, že jej hrozila znížením týždenného dodávaného množstva banánov „na úroveň licencií spoločnosti Interfrucht, to znamená +/- 60 000 kartónov týždenne“ bez toho, aby odkázala na akýkoľvek prípad vyššej moci, teda menšie množstvo ako je minimálna hranica stanovená v dohode o distribúcii, pričom toto zníženie mohlo dostať spoločnosť Weichert do ťažkostí, pokiaľ ide o jej vzťahy s jej zákazníkmi (body 185 až 187 napadnutého rozsudku),
 - spoločnosť Del Monte prísne dohliadala na obchodné správanie spoločnosti Weichert a dokonca priamo zasahovala do určovania cenovej politiky tejto spoločnosti (bod 204 napadnutého rozsudku),
 - z odpovedí spoločnosti Weichert vyplýva, že táto sa cítila povinná podávať spoločnosti Del Monte správy o svojich cenových rozhodnutiach a snažila sa splniť očakávania tejto poslednej uvedenej spoločnosti (bod 205 napadnutého rozsudku),
 - vzhľadom na riziká jej zásobovania a jeho prípadné obmedzenia sa spoločnosť Weichert musela riadiť pokynmi spoločnosti Del Monte, aby sa vyhla úpadku, keďže túto obavu na ňu zjavne preniesol jej dodávateľ (bod 207 napadnutého rozsudku),
 - ako Komisia sama pripúšťa v odôvodnení 424 sporného rozhodnutia, hoci cenové rozhodnutia spoločnosti Weichert nemuseli spĺňať očakávania spoločnosti Del Monte, z listinných dôkazov zhromaždených Komisiou nemožno vyvodiť, že spoločnosť Weichert sa podľa vyjadrenia použitého žalobkyňou neriadila vo všeobecnosti „pokynmi spoločnosti Del Monte“ a správala sa na trhu nezávisle (bod 208 napadnutého rozhodnutia).
- 94 Vzhľadom na tieto konštatovania a posúdenia skutkového stavu, ktoré Súdny dvor nemôže nahradiť vlastnými, nemožno vytýkať Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď označil všetky informácie požadované a získané spoločnosťou Del Monte, ako aj pokyny spojené s hrozbami a nátlakom adresované touto spoločnosťou spoločnosti Weichert za informácie preukazujúce skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert.
- 95 Tvrdenie uvedené spoločnosťou Del Monte v rámci tohto konania nemôže totiž toto konštatovanie spochybniť.
- 96 Keďže spoločnosť Del Monte zdôrazňuje, že všetky dôkazy týkajúce sa výmeny korešpondencie so spoločnosťou Weichert poukazujú na jej správanie v rozpore s očakávaniami spoločnosti Del Monte, je na jednej strane potrebné pripomenúť, ako uviedla v bodoch 101, 103 a 104 svojich návrhov generálna advokátka, že na preukázanie rozhodujúceho vplyvu nie je nevyhnutné, aby dcérska spoločnosť uplatnila všetky pokyny svojej materskej spoločnosti s výnimkou, ak sa nedodržiavanie adresovaných pokynov stalo pravidlom.
- 97 Ako v bodoch 108 a 109 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, Všeobecný súd sa však domnieval, že všetky dôkazy, ktoré mu boli predložené, nie sú schopné preukázať, že nerešpektovanie zo strany spoločnosti Weichert pokynov, ktoré jej boli adresované spoločnosťou Del Monte, predstavovalo pravidlo.
- 98 Na druhej strane, konštatujúc, že spoločnosť Del Monte na základe svojej žiadosti a nad rámec svojich práv získala bežné informácie týkajúce sa situácie na predmetnom trhu s banánmi, že adresovala spoločnosti Weichert podrobné pokyny týkajúce sa jej správania na tomto trhu, že tieto pokyny boli spojené s hrozbami založenými na významnom prostriedku nátlaku, ktorým disponovala voči spoločnosti Weichert, a že táto posledná uvedená spoločnosť sa snažila splniť očakávania spoločnosti

Del Monte, keďže sa obávala úpadku, Všeobecný súd disponoval súborom nepriamych dôkazov, ktoré mu umožňovali prísť k záveru o skutočnom výkone rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte, spolu s komplementármi spoločnosti Weichert, na túto spoločnosť.

- 99 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď označil všetky informácie požadované a získané spoločnosťou Del Monte, ako aj pokyny spojené s hrozbami a nátlakom adresované touto spoločnosťou spoločnosti Weichert, za informácie preukazujúce skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert.
- 100 Vzhľadom na vyššie uvedené sa musí prvý odvolací dôvod vo veci C-293/13 P zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na skreslení dôkazov

Argumentácia účastníkov konania

- 101 Spoločnosť Del Monte vytýka Všeobecnému súdu, že založil svoje konštatovanie o skutočnom výkone rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert na skreslení dôkazov.
- 102 Po prvé práva veta, ktorými disponovala spoločnosť Del Monte a ktoré sú upravené v článku 7 ods. 3 spoločenskej zmluvy, neumožňujú v rozpore s tým, čo je uvedené v bodoch 100 a 101 napadnutého rozsudku, konštatovať, že mali – hoci aj nepriamo – vplyv na riadenie spoločnosti Weichert. Žiadne z týchto práv veta totiž nie je spojené so správaním spoločnosti Weichert na trhu, ktoré bolo určované jedine komplementármi.
- 103 Po druhé podľa spoločnosti Del Monte Všeobecný súd skreslil spoločenskú zmluvu, keď sa v bode 114 napadnutého rozsudku domnieval, že skutočnosť, že komplementári mali právo veta na všetky rozhodnutia spoločnosti Weichert, nevyplýva z ustanovení tejto zmluvy. Toto konštatovanie je totiž v rozpore s konštatovaniami Všeobecného súdu, podľa ktorých:
- bola spoločnosť Weichert riadená a zastupovaná výlučne komplementármi a žiadne opatrenie riadenia, vymenovania alebo odvolania tak nemohlo byť prijaté proti ich vôli,
 - potrebovali komplementári predchádzajúci súhlas spoločnosti Del Monte len pri obmedzenom počte opatrení, z ktorých žiadne s výnimkou rozpočtu a investičných plánov a plánov personálneho vybavenia nespádalo do bežnej podnikateľskej činnosti,
 - mohli komplementári vetovať zmeny a doplnenia spoločenskej zmluvy, finančné účty, odvolanie komplementárov za riadenie a vymenovanie audítora, ako aj každé rozhodnutie, ktoré mohlo byť prijaté na valnom zhromaždení, a jedine komplementári mohli prijať akékoľvek akty riadenia alebo zastúpenia spoločníkov, ročné návrhy týkajúce sa rozpočtu, investičných plánov a plánov personálneho vybavenia, zostavenie finančných účtov a prevod ich akcií v spoločnosti.
- 104 Spoločnosť Del Monte predovšetkým zdôrazňuje, že Všeobecný súd neuvádza žiadne rozhodnutie, ktoré spoločnosť Del Monte mohla vetovať alebo skutočne vetovala proti vetu komplementárov spoločnosti Weichert, a že žiadne takéto rozhodnutie nebolo prijaté.
- 105 Po tretie sa spoločnosť Del Monte domnieva, že Všeobecný súd nemohol bez toho, aby skreslil skutočnosť, zamietnuť jej tvrdenie, podľa ktorého nemohla ani odvolať, ani nahradiť a ani vetovať vymenovania riadiacich zamestnancov spoločnosti Weichert domnievajúc sa, že stačí konštatovať požadovanie jednomyselnosti spoločníkov na akúkoľvek zmenu alebo doplnenie spoločenskej zmluvy.

- 106 Po štvrté spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd skreslil článok 9 ods. 5 spoločenskej zmluvy, keď sa domnieval, že tvrdenie o prijímaní rozhodnutí jednoduchou väčšinou v rámci rozhodcovského výboru, a teda rozhodnutí nevyhnutne výhodných pre komplementárov, nie je preukázané a že v každom prípade rozsah predmetnej výhody treba relativizovať vzhľadom na osobitné právomoci valného zhromaždenia spoločníkov.
- 107 V tejto súvislosti spoločnosť Del Monte tvrdí, že je zrejmé, že v rámci uvedeného výboru je rozloženie hlasovacích práv takéto: tri hlasy pre komplementárov, jeden hlas pre spoločnosť Del Monte a dva neutrálne hlasy. Nakoniec, keďže bola spoločnosť Del Monte vylúčená z riadenia spoločnosti Weichert, valné zhromaždenie predstavovalo jediný riadiaci orgán, v ktorom bola zastúpená. Mechanizmus upravený v spoločenskej zmluve pre prípad zablokovania tak bol ukazovateľom rozdelenia právomocí.
- 108 Po piate sa spoločnosť Del Monte domnieva, že Všeobecný súd skreslil v bode 118 napadnutého rozsudku jej vyhlásenie, podľa ktorého spoločenská zmluva vyjadrovala „rovnováhu právomocí“ medzi spoločnosťou Del Monte a komplementármi, pričom toto vyhlásenie vykladal ako potvrdenie existencie rozhodujúceho vplyvu. Je však zrejmé, že takýto výklad nie je v súlade s obsahom tohto vyhlásenia.
- 109 Po šieste spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd skreslil v bodoch 212 až 214 napadnutého rozsudku vyhlásenia spoločností Dole a Chiquita, na ktoré sa odvoláva. Vyvodil z nich, že prvé a druhé vyhlásenie spoločnosti Dole preukazuje, že stratégia spoločnosti Del Monte pozostávala zo stanovenia jej cien na rovnakej úrovni s cenami spoločnosti Dole. Týmto Všeobecný súd nezohľadnil obsah druhého vyhlásenia, ktoré potvrdzuje, že spoločnosť Weichert, a nie spoločnosť Del Monte, chcela umiestniť značku Del Monte na rovnakej úrovni ako značku Dole, z dôvodu, že toto druhé vyhlásenie je neoddeliteľné od prvého vyhlásenia spoločnosti Dole.
- 110 Spoločnosť Del Monte sa však domnieva, že toto je nepresné, keďže druhé vyhlásenie spoločnosti Dole je novšie, odpovedá na konkrétnu otázku Komisie a vyslovene spresňuje a dopĺňa informácie uvedené v prvom vyhlásení. Napriek tomu prijal Všeobecný súd výklad prvého vyhlásenia spoločnosti Dole v rozpore s druhým vyhlásením.
- 111 Tretie vyhlásenia spoločnosti Dole a spoločnosti Chiquita sú jednoznačné a mohli viesť len k záveru, že spoločnosť Del Monte nebola spokojná s obchodnou stratégiou spoločnosti Weichert a že začala vykonávať svoju vlastnú stratégiu, len čo začala umiestňovať svoje banány na trhu prostredníctvom svojich 100 % dcérskych spoločností. Hoci však spoločnosť Dole potvrdila, že spoločnosť Del Monte bola nespokojná s marketingovými výsledkami spoločnosti Weichert, Všeobecný súd obmedzil túto nespokojnosť na zisky napriek tomu, že bolo zrejmé, že nespokojnosť spoločnosti Del Monte sa týkala trhovej stratégie spoločnosti Weichert.
- 112 Podľa spoločnosti Del Monte z uvedených vyhlásení jasne vyplýva, že spoločnosť Del Monte nemohla mať rozhodujúci vplyv na obchodnú stratégiu spoločnosti Weichert.
- 113 Spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd navyše skreslil štvrté vyhlásenie spoločnosti Dole, keď naznačoval, že spoločnosť Del Monte zmenila stratégiu po oddelení sa od spoločnosti Weichert na konci obdobia porušenia. Tento výklad je totiž v rozpore s vyhlásením spoločnosti Chiquita a výmenou korešpondencie medzi spoločnosťami Del Monte a Weichert, z ktorých je zrejmá pretrvávajúca nezhoda medzi týmito dvoma spoločnosťami, pokiaľ ide o umiestnenie banánov značky Del Monte. Túto pretrvávajúcu nezgodu potvrdzuje aj iná časť tohto vyhlásenia spoločnosti Dole.
- 114 Po siedme spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd skreslil v bode 236 napadnutého rozsudku list z 27. marca 1997, ktorý jej bol adresovaný externým právnym zástupcom konajúcim v mene spoločnosti Weichert a ktorého cieľom bola obrana záujmov tejto spoločnosti voči spoločnosti Del Monte. Tento list zjavne preukazoval, že spoločnosť Weichert konala proti záujmom spoločnosti Del Monte, a tým popieral existenciu rozhodujúceho vplyvu. Všeobecný súd napriek tomu zamietol

tvrdenie spoločnosti Del Monte domnievajú sa, že komplementári bránili svoje záujmy voči komanditistovi, hoci z uvedeného listu bez pochybností vyplýva, že tento nebol odoslaný v mene komplementárov, ale v mene spoločnosti Weichert.

- 115 Po ôsme sa spoločnosť Del Monte domnieva, že Všeobecný súd skreslil v bode 238 napadnutého rozsudku vyjadrenie spoločnosti Weichert v rámci žaloby proti spoločnosti WAL, keď zamietol predloženú argumentáciu z jediného dôvodu, že predmetné konanie sa nezačalo z podnetu spoločnosti Weichert, ale z podnetu spoločnosti Del Monte. Otázka, kto začal konanie, však na obsah uvedeného vyjadrenia nemá vplyv.
- 116 Po deviate sa spoločnosť Del Monte domnieva, že Všeobecný súd skreslil v bode 259 napadnutého rozsudku dôkazy založené na skutočnosti, že výsledky spoločnosti Weichert neboli konsolidované na účtoch spoločnosti Del Monte, keď ich zamietol ako irelevantné z dôvodu, že spoločnosť Weichert predstavovala partnerstvo. Nič však neumožňuje domnievať sa, že medzi pravidlami konsolidácie, ktoré sú uplatniteľné na partnerstvo, a pravidlami konsolidácie, ktoré sú uplatniteľné na iné druhy podnikov, existuje rozdiel.
- 117 Po desiate Všeobecný súd skreslil dôkazy, keď nezohľadnil spojitosť medzi negatívnymi dôkazmi. Všeobecný súd totiž len skúmal, či tieto dôkazy, skúmané samostatne, preukazujú absenciu rozhodujúceho vplyvu, a prišiel k záveru, že tomu tak v tomto prípade nie je. Opomenul však preskúmať, či tieto dôkazy, skúmané spoločne, spochybňujú existenciu rozhodujúceho vplyvu.
- 118 Podľa spoločnosti Del Monte však všetky uvedené dôkazy nepostačujú na preukázanie toho, že spoločnosť Del Monte mala taký vplyv, že spoločnosť Weichert nemohla samostatne určovať svoje správanie na trhu a v podstate plnila pokyny spoločnosti Del Monte.
- 119 Spoločnosť Weichert sa domnieva, že spoločnosť Del Monte nepoukazuje na skreslenie dôkazov, ale sa obmedzuje na spochybnenie posúdenia dôkazov uskutočneného Všeobecným súdom.
- 120 Komisia sa domnieva, že odôvodnenie Všeobecného súdu nevykazuje žiadne skreslenie dôkazov.

Posúdenie Súdny dvorom

- 121 Prvé, tretie, piate a ôsme až desiate tvrdenie spoločnosti Del Monte musí byť v celom rozsahu zamietnuté, keďže je zjavné, že neuvádzajú voči Všeobecnému súdu žiadnu výhradu založenú na skreslení dôkazov, ktorého sa mal dopustiť, alebo presne neoznačujú dôkazy, ktoré mali byť skreslené, a tým nespĺňajú požiadavky judikatúry.
- 122 Hoci druhé, štvrté, šieste a siedme tvrdenie spoločnosti Del Monte skutočne obsahujú výhrady skreslenia konkrétnych dôkazov, je potrebné uviesť, že nie sú dôvodné.
- 123 Pokiaľ ide totiž o druhé tvrdenie spoločnosti Del Monte, ako už v bodoch 131 a 132 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, tvrdenie Všeobecného súdu nachádzajúce sa v bode 114 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „skutočnosť, že komplementár mal... právo veta na ‚všetky‘ rozhodnutia spoločnosti, za týchto okolností nevyplýva z ustanovení spoločenskej zmluvy“, sa má vykladať vo svetle predchádzajúcich bodov napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú článku 9 ods. 2 druhej vety spoločenskej zmluvy, pričom toto ustanovenie sa týka len niektorých rozhodnutí valného zhromaždenia definovaných v článku 9 ods. 4 tejto zmluvy.
- 124 Pokiaľ ide o štvrté tvrdenie spoločnosti Del Monte, na jednej strane stačí skonštatovať, ako v bode 143 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, že článok 9 ods. 5 spoločenskej zmluvy nehovorí nič o pravidlách väčšiny vzťahujúcich sa na rozhodovanie v rozhodcovskom výbore. Na druhej strane

spoločnosť Del Monte presne neuvádza ako Všeobecný súd skreslil toto ustanovenie, keď v bode 116 napadnutého rozsudku tvrdil, že „rozsah predmetnej výhody treba relativizovať vzhľadom na osobitné právomoci valného zhromaždenia spoločníkov“.

- 125 Pokiaľ ide o šieste tvrdenie, je nutné konštatovať, ako v bode 152 a 153 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, že predmetné vyhlásenia spoločností Chiquita a Dole vôbec neboli jednoznačné a poskytovali tak priestor pre rôzny výklad. Ak sa teda výklad prijatý Všeobecným súdom nezdá zjavne nezlučiteľný s obsahom uvedených vyhlásení, nemožno konštatovať údajné porušenie.
- 126 Nakoniec siedme tvrdenie spoločnosti Del Monte nemožno prijať, keďže potvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého „skutočnosť, že spoločník využije právneho poradcu, aby sa oboznámil so svojimi právami a bránil sa pred osobou, ktorú podozrieva, že ich nerešpektuje“, nie je nezlučiteľná s obsahom listu, ktorý spoločnosti Del Monte adresoval 27. marca 1997 externý právny zástupca v mene spoločnosti Weichert a ktorý, ako v bodoch 157 a 158 svojich návrhov uvádza generálna advokátka, je koncipovaný viacvýznamovo, keďže z jeho úvodu vyplýva, že list dáva stanovisko spoločnosti, pričom vyjadrenia sú urobené najmä v mene pána W. a sčasti dokonca vyslovene spoločne v mene pána W. a spoločnosti Weichert.
- 127 Vzhľadom na vyššie uvedené sa musí druhý odvolací dôvod vo veci C-293/13 P zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 týkajúcom sa dôkazného bremena

Argumentácia účastníkov konania

- 128 Spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd napriek vlastnému rozhodnutiu, že dôkazné bremeno o existencii rozhodujúceho vplyvu zaťažuje Komisiu, ho viackrát obrátil. Nasledujúce odôvodnenie totiž zahŕňa predpoklad rozhodujúceho vplyvu, ktorý prináleží spoločnosti Del Monte vyvrátiť.
- 129 Po prvé Všeobecný súd v bode 113 napadnutého rozsudku rozhodol v prípade práva veta komplementára podľa článku 9 ods. 2 spoločenskej zmluvy, že valné zhromaždenie spoločníkov malo v súlade s článkom 9 ods. 3 a 4 tejto zmluvy presne stanovené právomoci, čo bol „stav, ktorý nevylučoval akúkoľvek možnosť, aby spoločnosť Del Monte vykonávala rozhodujúci vplyv na správanie spoločnosti Weichert na predmetnom trhu“.
- 130 Po druhé sa Všeobecný súd v bode 208 napadnutého rozsudku domnieval, že hoci „cenové rozhodnutia spoločnosti Weichert mohli nespĺňať očakávania spoločnosti Del Monte, z listinných dôkazov zhromaždených... nemožno vyvodiť, že spoločnosť Weichert sa... neriadila vo všeobecnosti ‚pokynmi spoločnosti Del Monte‘ a správala sa na trhu nezávisle“.
- 131 Po tretie sa Všeobecný súd v bodoch 237 a 238 napadnutého rozsudku domnieval, že „časť vyjadrenia k žalobe z 15. mája 2002, ktoré spoločnosť Weichert predložila na nemecký súdny orgán v rámci sporu medzi ňou a spoločnosťou WAL [a v ktorom sa tvrdí], že celá ekonomická pridaná hodnota spoločnosti Weichert, teda nákupy, marketing a logistika, je pripísateľná výlučne komplementárom, a že postavenie spoločnosti WAL v spoločnosti Weichert bolo obmedzené iba na finančnú účasť... nevyklučuje záver o vykonávaní rozhodujúceho vplyvu“.
- 132 Po štvrté Všeobecný súd v bode 260 napadnutého rozsudku v prípade neexistencie konsolidácie účtovnej uzávierky spoločností Del Monte a Weichert rozhodol, že „neexistencia takej konsolidácie... neznamená nevyhnutne... nemožnosť konštatovať existenciu rozhodujúceho vplyvu“.
- 133 Na to, aby Všeobecný súd správne uplatnil zásady upravujúce dôkazné bremeno, by mal skúmať, či právo veta komanditistu, skutočnosť, že ceny spoločnosti Weichert nespĺňali očakávania spoločnosti Del Monte, písomnosti spoločnosti Weichert pred nemeckým súdnym orgánom a neexistencia

konsolidácie účtovnej uzávierky, vnášajú dostatočné pochybnosti do konštatovania Komisie o rozhodujúcom vplyve spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert, aby bolo možné sa domnievať, že toto konštatovanie nespĺňa požadovanú mieru dokazovania.

134 Spoločnosť Weichert a Komisia namietajú voči argumentácii spoločnosti Del Monte.

Posúdenie Súdny dvorom

135 Je nutné konštatovať, že tvrdenie spoločnosť Del Monte uvedené na podporu jej tretieho odvolacieho dôvodu vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku.

136 V prvom rade totiž, ako priznáva spoločnosť Del Monte, z bodov 104 a 221 napadnutého rozhodnutia bez pochybností vyplýva, že Všeobecný súd sa domnieval, že dôkazné bremeno s ohľadom na zodpovednosť spoločnosti Del Monte za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Weichert, zaťažuje Komisiu.

137 Ďalej Všeobecný súd v bodoch 98 až 220 napadnutého rozsudku skúmal, či Komisia uniesla uvedené bremeno, a prišiel k záveru, že dôkazy, o ktoré sa Komisia opierala, preukazovali uvedenú zodpovednosť.

138 Nakoniec Všeobecný súd v bodoch 222 až 265 uvedeného rozsudku skúmal, či dôkazy a tvrdenia uvedené spoločnosťou Del Monte mohli spochybníť záver Komisie, podľa ktorého porušenie zo strany spoločnosti Weichert bolo pripísateľné spoločnosti Del Monte.

139 Ako však v bode 117 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, takáto analýza neobsahuje obrátenie dôkazného bremena.

140 Takéto obrátenie nepotvrďuje ani skutočnosť, že Všeobecný súd v bodoch 113 a 208 napadnutého rozsudku zamietol hypotézu spoločnosti Del Monte, podľa ktorej okolnosti uvedené v týchto bodoch vylučovali skutočný výkon rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Del Monte na spoločnosť Weichert. Všeobecný súd sa totiž v uvedených bodoch obmedzil len na odpoveď na tvrdenia spoločnosti Del Monte týkajúce sa pripísateľnosti porušenia.

141 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod vo veci C-293/13 P sa musí zamietnuť.

O štvrtom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na zásade in dubio pro reo

Argumentácia účastníkov konania

142 Spoločnosť Del Monte tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu *in dubio pro reo*, keď jej pripísal zodpovednosť za správanie spoločnosti Weichert bez ohľadu na skutočnosť, že informácie uvedené v spise zasievajú pochybnosti, či mala alebo nemala rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert.

143 Z judikatúry vyplýva, že Komisia mala zozbierať dostatočne presné a súhlasné dôkazy na odôvodnenie pevného presvedčenia o existencii uvedeného porušenia. Ak žiadny dôkaz sám osebe nesvedčí v prospech tohto presvedčenia, je nevyhnutné, aby súbor nepriamych dôkazov ako celok zodpovedal tejto požiadavke.

- 144 V prejednávanej veci vrhalo viacero informácii pochybnosti na tvrdenie, podľa ktorého spoločnosť Del Monte v podstate určovala správanie spoločnosti Weichert na dotknutom trhu. Je pravda, že Všeobecný súd tieto informácie zamietol z dôvodu, že podľa neho nepreukazujú neexistenciu rozhodujúceho vplyvu. Ak by to však aj bola pravda, pochybnosti, ktoré uvedené informácie vrhajú na konštatovanie Komisie o rozhodujúcom vplyve, by odôvodnili uplatnenie zásady *in dubio pro reo*.
- 145 Podľa spoločnosti Weichert spoločnosť Del Monte spochybňuje posúdenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom, z ktorého vyplýva, že žiadna informácia predložená spoločnosťou Del Monte nevrhá na záver Komisie dostatočné pochybnosti.
- 146 Aj Komisia sa domnieva, že tento odvolací dôvod je neprípustný, keďže sa spoločnosť Del Monte snaží o prehodnotenie dôkazov. Navyše zastáva názor, že z posúdenia tvrdení spoločnosti Del Monte Všeobecným súdom vyplýva, že dôkazy z právneho hľadiska dostatočne preukazovali výkon rozhodujúceho vplyvu bez existencie akejkoľvek pochybnosti v tejto súvislosti.

Posúdenie Súdny dvorom

- 147 Pokiaľ ide o prípustnosť štvrtého odvolacieho dôvodu spoločnosti Del Monte, je potrebné uviesť, že táto spoločnosť vytká Všeobecnému súdu nesprávne právne posúdenie pozostávajúce z porušenia zásady *in dubio pro reo*, a preto je tento odvolací dôvod prípustný.
- 148 Pokiaľ ide o vec samu stačí konštatovať, že Všeobecný súd vyvodil zo všetkých dôkazov, ktorými disponoval, záver, že spoločnosť Del Monte vykonávala počas obdobia porušovania rozhodujúci vplyv na spoločnosť Weichert.
- 149 Ako bolo konštatované v rámci prvého odvolacieho dôvodu, keďže posúdenie Všeobecného súdu na jednej strane potvrdilo vykonávanie rozhodujúceho vplyvu a tým vyvrátilo všetky pochybnosti, ako aj na druhej strane nebolo postihnuté nesprávnym právnym posúdením, je nutné konštatovať, že podmienky uplatniteľnosti zásady *in dubio pro reo* neboli v danom prípade splnené.
- 150 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod vo veci C-293/13 P je úplne nedôvodný a na základe toho musí byť zamietnutý.

O piatom odvolacom dôvode vo veci C-293/13 P založenom na neexistencii jediného a pokračujúceho porušenia

Argumentácia účastníkov konania

- 151 Spoločnosť Del Monte sa domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 81 ods. 1 ES, keď sa domnieval, že spoločnosť Del Monte sa zúčastnila na jedinom a pokračujúcom porušení spolu so spoločnosťami Dole a Chiquita a zároveň uznal, že spoločnosť Weichert nevedela o výmenách medzi spoločnosťami Chiquita a Dole. Odôvodnenie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 590 až 651 napadnutého rozsudku sa zakladá na umelom rozdelení jeho analýzy jednak na protiprávne správanie a jednak na zodpovednosť, pričom sa zaoberá subjektívnym prvkom len v kontexte zodpovednosti.
- 152 Podľa spoločnosti Del Monte nevedomosť spoločnosti Weichert o uvedených výmenách nepredstavuje len poľahčujúcu okolnosť pri stanovení výšky pokuty, ale aj kľúčový prvok určenia, či jediné a pokračujúce porušenie existovalo. Zosúladené postupy predstavujú jediné a pokračujúce porušenie, len ak môže byť preukázané, že existoval spoločný cieľ a vedomosť a/alebo príprava alebo prijatie rizika spojeného s účasťou na celom karteli. Toto kritérium tak obsahuje objektívne a subjektívne prvky, pričom subjektívny prvok v prípade spoločnosti Weichert chýbal.

- 153 Spoločnosť Weichert podporuje argumentáciu spoločnosti Del Monte a dodáva, že vzhľadom na skutočnosť, že Všeobecný súd v bode 593 napadnutého rozsudku rozhodol, že dvojstranné kontakty medzi spoločnosťami Dole a Chiquita, ako aj medzi spoločnosťami Dole a Weichert spolu súviseli a dopĺňali sa, vychádza tento súd výlučne z okolnosti, podľa ktorej bola spoločnosť Dole účastníkom oboch kontaktov. Aby to však bolo dostatočné, každá časť dvojstranných kontaktov porušujúcich článok 81 ES by mohla byť považovaná za jediné a pokračujúce porušenie.
- 154 Spoločnosť Weichert sa domnieva, že toto nesprávne právne posúdenie vedie k zrušeniu sporného rozhodnutia v celom rozsahu, keďže konštatovanie jediného a pokračujúceho porušenia nemôže byť vyňaté zo zvyšku tohto rozhodnutia.
- 155 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločností Del Monte a Weichert.

Posúdenie Súdny dvorom

- 156 Podľa ustálenej judikatúry môže porušenie článku 81 ods. 1 ES vyplývať nielen zo samostatného aktu, ale aj zo skupiny aktov, alebo dokonca z pokračujúceho správania, hoci jeden alebo viaceré prvky tejto skupiny aktov alebo tohto pokračujúceho správania by mohli sami osebe, brané jednotlivo, predstavovať porušenie uvedeného ustanovenia. Ak jednotlivé skutky spadajú do „spoločného zámeru“, z dôvodu ich zhodného cieľa, ktorým je narušiť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, Komisia je oprávnená pripisovať zodpovednosť za tieto skutky v závislosti od účasti na porušení posudzovanom ako celok (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 157 Podnik, ktorý sa zúčastnil na takomto jedinom a komplexnom porušení vlastným správaním, ktoré spočíva v dohode alebo zosúladenom postupe s protisúťažným predmetom v zmysle článku 81 ods. 1 ES a ktorého cieľom je prispieť k porušeniu ako celku, môže byť zodpovedný aj za správanie ostatných podnikov v rámci toho istého porušenia počas celej doby svojej účasti na tomto porušení. Tak je to v prípade, ak je preukázané, že uvedený podnik zamýšľal prispieť svojim vlastným správaním k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými zúčastnenými a že vedel o protiprávnom správaní, ktoré plánovali alebo realizovali ďalšie podniky sledujúce rovnaké ciele, alebo že ho mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 158 Podnik sa tak mohol priamo zúčastňovať na všetkých protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a pokračujúce porušenie a Komisia bola v tomto prípade oprávnená pripisovať mu zodpovednosť za všetky správania, a teda za toto porušenie ako celok. Podnik sa mohol tiež priamo zúčastňovať iba na časti protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a pokračujúce porušenie, avšak vedel o všetkých ostatných protiprávnych správaniach, ktoré plánovali alebo uskutočnili ďalší účastníci kartelu sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko. V takomto prípade je Komisia rovnako oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť za všetky protisúťažné správania tvoriace takéto porušenie a následne za porušenie ako celok (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 43).
- 159 Ak sa naproti tomu podnik priamo zúčastňoval na jednom alebo niekoľkých protisúťažných správaniach tvoriacich jediné a pokračujúce porušenie, no nie je preukázané, že svojim vlastným správaním zamýšľal prispieť k všetkým spoločným zámerom, ktoré sledovali ďalší účastníci kartelu, a že mal vedomosť o všetkých ďalších protiprávnych správaniach, ktoré plánovali alebo uskutočnili títo účastníci sledujúci rovnaké ciele, alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko, Komisia je oprávnená pripisovať tomuto podniku zodpovednosť iba za správania, na ktorých sa priamo zúčastňoval, a za správania zamýšľané alebo uskutočnené ďalšími účastníkmi

sledujúcimi rovnaké ciele, aké sledoval tento podnik, a v prípade ktorých je preukázané, že o nich vedel alebo ich mohol rozumne predpokladať a bol ochotný prevziať z toho vyplývajúce riziko (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 44).

- 160 Preto sa Všeobecný súd v danej veci nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že skutočnosť, že spoločnosť Weichert nevedela o výmene informácií medzi spoločnosťami Dole a Chiquita a ani o nej nemohla vedieť, nezbavovala konštatované porušenie jeho charakteru jediného a pokračujúceho porušenia, ktoré však nemožno pripísať v plnom rozsahu tejto spoločnosti.
- 161 Z toho vyplýva, že piaty odvolací dôvod vo veci C-293/13 P a tým odvolanie podané spoločnosťou Del Monte sa musí zamietnuť.

O odvolaní Komisie vo veci C-294/13 P

O záujme spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu

Argumentácia účastníkov konania

- 162 V súlade s odôvodneniami v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku Komisia a spoločnosť Del Monte spochybňujú záujem spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu.
- 163 Spoločnosť Weichert namieta voči argumentácii Komisie a spoločnosti Del Monte.

Posúdenie Súdny dvorom

- 164 Ako bolo uvedené v článku 51 tohto rozsudku, podľa článku 172 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora každý účastník konania v predmetnej veci pred Všeobecným súdom, ktorý má oprávnený záujem na vyhovení odvolaniu alebo na jeho zamietnutí, môže podať svoje vyjadrenie k odvolaniu v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 165 V prejednávanej veci v rozpore s tým, čo sa zdá, že sa domnievajú Komisia a spoločnosť Del Monte, je zrejmé, že spoločnosť Weichert má záujem na zamietnutí odvolania Komisie. Za predpokladu, ak by totiž Súdny dvor vyhovel tomuto odvolaniu, výška pokuty, ku ktorej je spoločnosť Weichert zaviazaná spoločne a nerozdielne, môže byť vyššia, takže táto spoločnosť má záujem na predložení pripomienok ku všetkým súvisiacim právnym otázkam.
- 166 Preto je potrebné prísť k záveru o záujme spoločnosti Weichert predložiť vyjadrenie k odvolaniu.

O prvom odvolacom dôvode vo veci C-294/13 P založenom na existencii právnej povinnosti spoločnosti Weichert poskytnúť Komisii informácie

Argumentácia účastníkov konania

- 167 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bodoch 840 až 853 napadnutého rozsudku domnieval, že informácie poskytnuté spoločnosťou Weichert v priebehu administratívneho konania odôvodňujú zníženie pokuty uloženej sporným rozhodnutím.
- 168 Uviedla, že podľa bodu 29 usmernení môže byť výška základnej pokuty uloženej podľa článku 23 nariadenia č. 1/2003 znížená najmä, ak dotknutý podnik účinne spolupracuje s Komisiou a to predovšetkým nad rámec zákonom stanovenej povinnosti spolupráce.

- 169 Podľa Komisie sú však podniky povinné odpovedať na žiadosti o informácie podané na základe článku 18 nariadenia č. 1/2003, keďže toto ustanovenie nepriznáva uvedeným podnikom právo vyhnúť sa odpovedi na tieto žiadosti a ukladá im povinnosť aktívnej spolupráce. Komisia tak má právo uložiť podniku povinnosť poskytnúť jej všetky nevyhnutné informácie týkajúce sa skutkového stavu, o ktorých môže daný podnik vedieť, a v prípade potreby jej predložiť príslušné dokumenty.
- 170 Preto podnik poskytujúci informácie v odpovedi na žiadosť Komisie o informácie nepresahuje rámec spolupráce, ktorú je povinný poskytnúť v zmysle uvedeného ustanovenia, a informácie poskytnuté v tomto kontexte nepredstavujú dobrovoľnú spoluprácu, ktorá má byť odmenená znížením pokuty uloženej dotknutej spoločnosti.
- 171 Z ustálenej judikatúry Všeobecného súdu tak vyplýva, že spolupráca, ktorá nepresahuje rámec povinností uložených podniku článkom 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, mu nepriznáva právo na zníženie uloženej pokuty bez ohľadu na informácie, ktoré boli vyžiadané v súlade s článkom 18 ods. 2 tohto nariadenia alebo prostredníctvom rozhodnutia podľa odseku 3 tohto ustanovenia.
- 172 Komisia dodáva, že podnik obmedzujúci sa na dodržiavanie povinnosti spolupráce, ktorá mu vyplýva z uvedeného nariadenia, nepreukazuje skutočného ducha spolupráce v zmysle judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa oznámenia o zhovievavosti.
- 173 Komisia zdôrazňuje, že ciele pozostávajúce z destabilizácie kartelov prostredníctvom podpory podnikov, ktoré ich oznámia Komisii, a z uľahčenia jej úlohy pomocou predkladania dôkazov by boli vážne ohrozené, ak by podniky, ktoré nepredložili informácie spontánne, ale sa obmedzili na odpovede v rámci vyšetrovania, mohli tiež dosiahnuť zníženie pokuty v prípade, ak by sa ich informácie ukázali ako osožné.
- 174 Poukazuje na skutočnosť, že v mnohých prípadoch sú informácie predložené v odpovedi na žiadosti o informácie užitočné na preukázanie porušenia, ktoré je predmetom vyšetrovania, keďže predmetom tohto vyšetrovacieho nástroje je práve umožniť Komisii získať informácie, ktoré považuje za osožné.
- 175 Nakoniec sa Komisia domnieva, že stav konania dovoľuje, aby Súdny dvor stanovil výšku konečnej pokuty uloženej spoločnostiam Weichert a Del Monte spoločne a nerozdielne na 9 800 000 eur.
- 176 Spoločnosti Del Monte a Weichert namietajú, že tvrdenie Komisie je založené na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd skúmal v bodoch 834 až 839 uvedeného rozsudku dobrovoľnosť spolupráce spoločnosti Weichert a v bode 840 tohto rozsudku tvrdil, že uvedená spolupráca bola dobrovoľná, keďže bola poskytnutá v odpovedi na jednoduchú žiadosť v zmysle článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, a nie v odpovedi na rozhodnutie v zmysle odseku 3 tohto ustanovenia.
- 177 Navyše sa spoločnosti Del Monte a Weichert domnievajú, že právna povinnosť odpovedať na jednoduchú žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 neexistuje. Zdôrazňujú, že jedine rozhodnutie v zmysle odseku 3 tohto ustanovenia vytvára vykonateľnú právnu povinnosť, môže byť predmetom odvolania a vedie k uloženiu sankcií za nesplnenie povinnosti odpovedať v zmysle článkov 23 a 24 tohto nariadenia. V prípade jednoduchej žiadosti o informácie sa v prípade neexistencie odpovede neukladajú ani pokuty, ani penále. Okrem toho podľa článku 288 ZFEÚ sú záväzné len nariadenia, smernice a rozhodnutia. Preto, ak podnik na takúto žiadosť neodpovedal, môže Komisia v snahe vytvoriť právnu povinnosť prijať rozhodnutie.
- 178 Spoločnosti Del Monte a Weichert sa tiež domnievajú, že Všeobecný súd uplatňoval v oblasti preskúmania pokút neobmedzenú právomoc a nebol viazaný usmerneniami Komisie. Preto Komisia nemôže oprávnene tvrdiť, že priznané zníženie ohrozuje uplatňovanie oznámenia o spolupráci z roku

2002 a voči tomuto zníženiu nemožno namietat' z dôvodu, že nie je v súlade s jedným z týchto oznámení. Všeobecný súd už priznal zníženia pokút v prípade odpovedí na jednoduché žiadosti o informácie a Súdny dvor s touto praxou nikdy nevyslovil svoj nesúhlas.

179 Nakoniec sa spoločnosti Del Monte a Weichert domnievajú, že obavy Komisie spojené s odstrašujúcim účinkom jej pokút nie sú prijateľné, keďže Všeobecný súd znížil pokutu do výšky 2 % zo základnej sumy. Navyše, ak by si Komisia priala zabrániť takémuto zníženiu, mohla prijať rozhodnutie v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Podniky, ktoré odpovedajú na jednoduché žiadosti o informácie podstatne uľahčujú vyšetrovanie a vzdávajú sa určitého počtu svojich procesných práv.

Posúdenie Súdny dvorom

180 V bodoch 840 až 853 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že odpoveď spoločnosti Weichert na žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 odôvodňuje udelenie zníženia pokuty z dôvodu spolupráce tejto spoločnosti v priebehu administratívneho konania.

181 V tejto súvislosti, ak Komisia v súlade s článkom 18 ods. 2 uvedeného nariadenia zašle podniku alebo združeniu podnikov jednoduchú žiadosť o informácie, určí právny základ a účel žiadosti, špecifikuje aké informácie sa požadujú a stanoví lehotu, počas ktorej majú byť informácie poskytnuté.

182 V prejednávanej veci je zrejmé, že spoločnosť Weichert nebola povinná poskytnúť informácie na základe formálneho rozhodnutia v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, ale bola vyzvaná na základe jednoduchej žiadosti o informácie v zmysle článku 18 ods. 2 tohto nariadenia.

183 Preto, keďže sa spoločnosť Weichert obmedzila na odpoveď na jednoduchú žiadosť o informácie, je nutné konštatovať, že Komisii neposkytla informácie bez toho, aby o to bola požiadaná.

184 V tejto súvislosti, ako totiž v bode 246 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, zníženie pokuty stanovené v oznámení o spolupráci z roku 2002 je odôvodnené len vtedy, ak podnik poskytne informácie Komisii bez vyzvania. Podľa ustálenej judikatúry má totiž správanie dotknutého podniku nielen uľahčiť úlohu Komisie konštatovať existenciu porušenia, ale aj preukazovať skutočného ducha spolupráce (pozri v tomto zmysle rozsudky Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 395 a 396, ako aj Schenker & Co. a i., C-681/11, EU:C:2013:404, bod 48).

185 Akýkoľvek iný výklad by ohrozoval tak účel, ako aj stimulačný účinok programu zhovievavosti, keďže by na jednej strane priznal všetkým účastníkom kartelu zníženie pokuty, ak poskytnú Komisii informácie a/alebo užitočné dôkazy na jej žiadosť, a na druhej strane podporil podniky v zdržanlivom správaní namiesto toho, aby predložili Komisii takéto informácie a dôkazy z vlastnej iniciatívy čo najrýchlejšie a najkomplexnejšie.

186 Preto sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa v bodoch 840 až 853 napadnutého rozsudku domnieval, že odpoveď na žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 odôvodňuje zníženie pokuty.

187 Okrem toho, ako vplyva z bodov 853 až 856 a 880 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd sa dopustil rovnakého nesprávneho právneho posúdenia, keď pri výkone svojej neobmedzenej právomoci priznal spoločnostiam Del Monte a Weichert 10 %-né zníženie pokuty z dôvodu spolupráce spoločnosti Weichert v priebehu administratívneho konania, hoci správanie spoločnosti Weichert nemožno označiť za spoluprácu preukazujúcu skutočného ducha.

188 Za týchto podmienok je potrebné vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu Komisie vo veci C-294/13 P a zrušiť prvý bod výroku napadnutého rozsudku.

O druhom odvolacom dôvode vo veci C-294/13 P založenom na neexistencii hospodárskej jednotky medzi spoločnosťami Del Monte a Weichert v priebehu administratívneho konania

- 189 Keďže druhý odvolací dôvod bol Komisiou uvedený subsidiárne a prvému odvolaciemu dôvodu sa vyhovel, nie je druhý odvolací dôvod potrebné skúmať.

O vzájomných odvolaniach spoločností Weichert a Del Monte vo veci C-294/13 P

Argumentácia účastníkov konania

- 190 V prípade, ak Súdny dvor vyhovie prvému odvolaciemu dôvodu Komisie vo veci C-294/13 P, sa spoločnosť Del Monte domnieva, že je nevyhnutné preskúmať, či žiadosti Komisie o informácie požadovali, aby spoločnosť Weichert priznala, že sa dopustila porušenia článku 81 ES. Keďže Všeobecný súd nerozhodoval o otázke, či spoločnosť Weichert mala právo neodpovedať z dôvodu, že žiadosti o informácie sa týkali vyhlásení, ktoré by boli v jej neprospech, obsahuje napadnutý rozsudok nesprávne právne posúdenie.
- 191 Spoločnosť Weichert tiež tvrdí, že ak majú žiadosti o informácie obsahovať právnu povinnosť odpovedať, právo nevypovedať vo svoj neprospech sa uplatní a tvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého spoločnosť Weichert nebola oprávnená odvolať sa na toto právo, nebude udržateľné. Ak bude totiž spoločnosť Weichert vyzvaná, aby podrobne vysvetlila, o čom sa diskutovalo počas dvojstranných kontaktov pred stanovením cien, za okolností, ak má Komisia podozrenie, že cieľom týchto kontaktov bolo obmedzenie hospodárskej súťaže, otázky pozostávajú z prinútenia spoločnosti Weichert priznať porušenie, ktoré prináleží dokázať Komisii.
- 192 Komisia spochybňuje argumentáciu spoločností Weichert a Del Monte. Navyše sa domnieva, že vzájomné odvolanie spoločnosti Weichert vo veci C-294/13 P je neprípustné.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 193 Súdnemu dvoru prináleží posúdiť, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje v prípade okolností vo veci samej zamietnutie vzájomného odvolania spoločnosti Weichert vo veci C-294/13 P bez predchádzajúceho rozhodnutia o námietke neprípustnosti podanej Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudok Rada/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, bod 52).
- 194 Je potrebné sa domnievať, že pre tento prípad to platí. Za predpokladu, ak sa uvedenej námietke neprípustnosti má vyhovieť, je totiž potrebné vecne skúmať tvrdenia spoločnosti Del Monte, ktoré sú v podstate rovnaké ako tvrdenia uvedené spoločnosťou Weichert.
- 195 V tejto súvislosti totiž z judikatúry vyplýva, že na právo nevypovedať vo svoj neprospech nemajú vplyv žiadosti o informácie prijaté na základe článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 (pozri v tomto zmysle rozsudky Dalmine/Komisia, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 35, ako aj Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 272).
- 196 Nepredloženie v stanovenej lehote informácie požadovanej na takomto základe totiž nemôže viesť k uloženiu pokuty alebo penále v zmysle článkov 23 a 24 nariadenia č. 1/2003. Jednoduchá žiadosť o informácie sa tak odlišuje od formálneho rozhodnutia prijatého na základe článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, pre ktoré uvedené nariadenie upravuje uloženie finančných sankcií v prípade absencie odpovede.
- 197 V danej veci stačí konštatovať, že Komisia neprijala voči spoločnosti Weichert rozhodnutie v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.

- 198 Za týchto podmienok spoločnosti Weichert a Del Monte nemôžu účinne uplatňovať právo spoločnosti Weichert na to, aby ju Komisia nenútila priznať jej účasť na porušení (pozri v tomto zmysle rozsudky Dalmine/Komisia, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 35, ako aj Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 272).
- 199 Z toho vyplýva, že vzájomné odvolania spoločností Weichert a Del Monte vo veci C-294/13 P sa musia zamietnuť.

O spore na prvom stupni

- 200 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje.
- 201 Keďže v prejednávanej veci sa má zrušiť len prvý bod výroku napadnutého rozsudku týkajúci sa výšky pokuty, Súdny dvor má k dispozícii informácie potrebné na konečné rozhodnutie o jej výške.
- 202 V tejto súvislosti na opravu nesprávneho právneho posúdenia konštatovaného v bode 187 tohto rozsudku a vzhľadom na odôvodnenia nachádzajúce sa v bodoch 183 až 185 tohto rozsudku, je potrebné sa vrátiť k 10 %-nému zníženiu pokuty, ktoré priznal Všeobecný súd z dôvodu spolupráce spoločnosti Weichert počas administratívneho konania, a stanoví výšku tejto pokuty na 9 800 000 eur.

O trovách

- 203 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania.
- 204 Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 205 Podľa článku 140 ods. 3 rovnakého rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na odvolacie konanie Súdny dvor môže rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.
- 206 Keďže spoločnosti Del Monte a Weichert nemali úspech vo všetkých konaniach, je potrebné ich zaviazat' na náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že Komisia to vo všetkých konaniach navrhla. Spoločnosť Weichert je však potrebné zaviazat' znášať svoje vlastné trovy konania v konaniach začatých na podnet spoločnosti Del Monte a Komisie.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolanie vo veci C-293/13 P a vzájomné odvolania vo veciach C-293/13 P a C-294/13 P sa zamietajú.**
2. **Bod 1 výroku rozsudku Fresh Del Monte Produce/Komisnia (T-587/08, EU:T:2013:129) sa zrušuje.**
3. **Výška pokuty uložená podľa článku 2 písm. c) rozhodnutia Komisie K(2008) 5955 v konečnom znení z 15. októbra 2008 týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] (vec COMP/39.188 – Banány) sa stanovuje na 9 800 000 eur.**
4. **Fresh Del Monte Produce Inc. je povinná nahradiť trovy konania spojené jednak s hlavnými odvolaniami vo veciach C-293/13 P a C-294/13 P, ako aj jednak s jej vzájomným odvolaním vo veci C-294/13 P s výnimkou trov konania, ktoré vznikli spoločnosti Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, ktorá znáša svoje vlastné trovy konania spojené s uvedenými konaniami.**
5. **Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania spojené s jej vzájomnými odvolaniami vo veciach C-293/13 P a C-294/13 P.**

Podpisy